

298 НА РОЗМ'ЯКЛІЙ ЗЕМЛІ

Из размяклой земли

В. Кушнір

Л. Тімченко

Con anima [з почуттям]

p

S.
A.

1. На роз- м'як- лій зем- лі лег- ше
2. Роз- пу- ши, о- ро- си, бла- го-
3. Щоб роз- м'як- ши- ти ґрунт, об- ро-
4. Бо- же, з на- ших сер- дець ви- рви

1. На зем- лі
2. О- ро- си,
3. Вся- кий ґрунт,
4. Із сер- дець

T.
B.

tr

рветь- ся бу- р'ян, лег- ше ви- рва- ти
-дат- тю зі- грій, по- кла- ди в сер- це
-би- ти йо- го, тре- ба плуг, по- тім
вся- кий бу- р'ян і про- лий в них лю-

лег- ше рветь- ся бу- р'ян,
бла- го- дат- тю зі- грій,
об- ро- би- ти йо- го,
ви- рви вся- кий бу- р'ян

T.
B.

1. Лег- ше ви- рва- ти
2. По- кла- ди в сер- це
3. Тре- ба плуг, по- тім
4. І про- лий в них лю-

Бо_ же
 Бе_ ре_
 Дай тер_
 Хай на

гріх із роз_ м'як_ ло_ го сер_ ця. Бо_ же мій,
 чис_ те, до_ бір_ не на_ сін_ ня. Бе_ ре_ жи
 бо_ ро_ ни й пра_ ці ба_ га_ то. Дай тер_ пін_
 бо ві Тво_ є_ і про_ мін_ ня. Хай на доб_

p cresc. *tr cresc.*

гріх із роз_ м'як_ ло_ го сер_ ця.
 чис_ те, до_ бір_ не на_ сін_ ня.
 бо_ ро_ ни й пра_ ці ба_ га_ то.
 бо ві Тво_ є_ і про_ мін_ ня.

мій, роз_ м'як_ ши за_ твер_ ді_ лий мій лан,
 жи Свій по сів, як по_ дме су_ хо_ вий,
 пін ня, мій Бо_ же, для сер_ ця мо_ го
 доб_ ро_ му ґрун_ ті сер_ дець хрис_ ти_ ян

роз_ м'як_ ши за_ твер_ ді_ лий мій лан, хай Твій
 Свій по_ сів, як по_ дме су_ хо_ вий, сло_ вом
 ня, мій Бо же, для сер_ ця мо_ го в час, як
 ро му ґрун_ ті сер_ дець хрис_ ти_ ян у_ ро_

tr cresc. *f*

Бо_ же мій, роз_ м'як_ ши затвер_ ді_ лий мій лан, хай Твій
 Бе_ ре_ жи Свій по_ сів, як по_ дме су_ хо_ вий, сло_ вом
 Дай тер_ пін_ ня, мій Бо_ же, для сер_ ця мо_ го в час, як
 Хай на доб_ ро_ му ґрун_ ті сер_ дець хрис_ ти_ ян у_ ро_

дош бла_ го_ дат_ ний на сер_ це про_ ллеть_ ся.
ві_ ри під_ жив_ люй тен_ діт_ не ко_ рін_ ня.
бу_ деш дбай_ ли_ во йо_ го об_ роб_ ля_ ти.
жай при не_ се бла_ го_ дат_ не на_ сін_ ня.

дош бла_ го_ дат_ ний пролеть_ ся, хай на сер_ це про_ ллеть_ ся.
ві_ ри під_ жив_ люй ко_ рін_ ня, це тен_ діт_ не ко_ рін_ ня.
бу_ деш йо_ го об_ роб_ ля_ ти, Ти йо_ го об_ роб_ ля_ ти.
жай при не_ се бла_ го_ дат_ не, бла_ го_ дат_ не на_ сін_ ня.

299 СВЯТО ЖНИВ

Праздник Жатвы

Слова і музика В. Перебиковского

Moderato [Помірно]

A. G Hm⁷

1. Свя_ то Жнив - день на_ шо_ ї по_ дя_ ки: щед_ рий
2. В доб_ ро_ ті і щед_ ро_ сті без_ мір_ ній Бог зав_
3. В день о_ цей, вро_ чис_ тий і свят_ ко_ вий, за у_

C D G

плід зро_ сти_ ла нам зем_ ля. Хай зву_ чать піс_ ні, хай ллеть_ ся
жди пі клу_ єть_ ся про нас. Хай не_ сеть_ ся спів по_ дя_ ки
се жит тя со_ бі дай звіт: чи го_ риш до Гос_ по_ да лю_

Hm⁷ C D

ра_ дість, хай ле_ тить Спа_ си_ те_ лю хва_ ла!
щи_ рий за вро_ жай, що нам да_ є зем_ ля!
бо в'ю, чи зро_ ста_ є в сер_ ці доб_ рий плід?